

(Borgbjærg) meget rigtig nævnte før, medens de 5—6000, som drive samme Erhverv, men bedre forstaa at holde sig skjulte, ikke hindres ved dette Regulativ. Man gør saa megen Allarm over disse faa og husker ikke paa, at med alt det Apparat, man nu har, kan man ikke ramme eller har hidtil ikke ramt alle de mange flere, som drive samme Erhverv men bedre forstaa at holde det skjult, eller med hvem der ses gennem Fingre fra Politiets Side, thi det kende vi ogsaa til her i Landet. Iøvrigt vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at selv om dette Regulativ faldt bort, saa have vi ogsaa der en Garanti mod for stærk Misbrug i selve Straffeloven, netop i den Paragraf, som jeg nævnte før, § 18^b. Det er ikke blot „offentlig Forargelse“, den taler om, men det er ogsaa dette „at krænke Blufærdigheden ved uterligt Forhold“, og det er en Paragraf, som atter og atter er bleven anvendt af Domstolene, specielt af Højesteret. Det er ikke mange Dage siden, jeg saa en saadan Dom, der meget stærkt straffede en Moder, fordi hun havde tilladt sit Barn at se paa, at hun bedrev Utugt med en fremmed Mand. Denne Paragraf have vi altsaa tilbage, den kan bruges. Ganske vist kan man ikke i Kraft af den forbyde nogen Kvinde at have sit Barn hos sig — det er da ogsaa tvivlsomt, om man nogen Sinde bør forbyde det undtagen efter Lovens almindelige Regler om Eratagelse af Forældremagten — men det, man efter denne Lovparagraf kan straffe, det er at tillade Barnet at se paa Uterlighed, og saa synes jeg, at man i Grunden har tilstrækkeligt. — Over for det ærede Medlems øvrige Bemærkninger om §§ 1 og 2 skal jeg konstatere, at han dog nu er kommen langt ned fra den „grænseløse Politivilkaarlighed“ og det grænseløse Tilbageskridt osv., som vort Forslag altsaa vilde betegne, thi nu nøjes han med at sige: Vi ere altsaa „lige vidt“. Naa ja, det, vi foreslaa, er dog altsaa ikke værre end det bestaaende. Men dernæst vil jeg gentage, at „lige vidt“ er man efter vor Mening aldeles ikke, først og fremmest fordi vort Forslag vender Brodden saavel mod Mændene som mod Kvinderne. Men der vil det ærede Medlem — for øvrigt i Strid med hans anerkendelsesværdige Tanker om „Kvindesagen“ paa andre Omraader — stadig holde fast paa Politiets Ret til at gribe ind over for Kvinder, medens han vil værge Mændene imod den Ret, som Lovforslaget vil hjemle til at ramme dem, thi det gør han, naar han vil stemme § 1 ud.

Wagner: Hvad angaar disse 5—6000 Kvinder — jeg ved ikke, hvorfra man har disse Tal, som baade det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Jeppesen-Borgbjærg) og for Storehedinge (Sv. Høgsbro) anførte — skal jeg kun sige, at det altsaa er Kvinder, som unddrage sig Lovens Arm — jeg haaber ikke, fordi Politiet ser gennem Fingre med dem. Jeg ved ikke, hvilket Procentantal Tyverier der bliver opdaget, og hvilket der ikke bliver opdaget, men fordi der er visse Tyverier, som ikke blive opdagede, undlader man dog ikke at straffe dem, der blive opdagede, og jeg tillader mig at tro, at hvis man ikke straffede Tyverier, vilde der være en hel Del flere, der begik Tyveri. Ligeledes tillader jeg mig at tro, at de 5—6000 Fruentimmer, som drive Utugt som Erhverv og unddrage sig Politiets Kontrol, maa optræde en Del mere forsigtigt for at undgaa denne Kontrol, og der vilde vistnok være flere end 5—6000, hvis man ikke vidste, at Kontrol og Straf vente dem, naar de blive opdagede. Hvad Spørgsmaalet om Krænkelse af Blufærdighed angaar, begaaet over for umyndige Børn, som ere i Huset paa saadanne Steder, hvor Utugtserhverv drives, da mener jeg for det første, at for at krænke Blufærdigheden maa den være til, og hvis et lille Barn lige fra det Øjeblik, det kommer til Bevidsthed, vokser op med den Slags Scener for Øje, tænker jeg ikke, der kan være Tale om Krænkelse af Blufærdigheden. (*Ordføreren* [Sv. Høgsbro]: Jo!) Blufærdigheden er jo et Kulturprodukt. Jeg kan ikke forstaa, at det er muligt at krænke Blufærdigheden, naar denne Blufærdighed saa at sige fra Fødslen berøves et Barn. Men hvorom alting er, saa er det aldeles ikke Tilfældet, at Forholdene behøve at være i den Forstand plumpe, som nævnt. Det kan være meget muligt, at en Kvinde driver Utugt men dog har saa megen Blufærdighed, at det aldrig sker i hendes Barns eller Søkendes Paa-syn. Men ikke desto mindre maa jeg paa det bestemteste paastaa, at et Ophold i et saadant Hus efterhaanden umærkeligt, uden at det paa nogen Maade kan anføres, ved hvilken Lejlighed det sker, kan medføre en ganske overordentlig stor Skade for vedkommendes Udvikling. Jeg bilder mig ogsaa ind, at naar der udtrykkeligt er truffet saadanne Bestemmelser i Regulativet om disse Forhold, saa var det fordi, det savnes i den almindelige Lovgivning, ellers indser jeg ikke, hvorfør man skulde have indsat dem i Regulativet. — Endelig skal jeg bemærke, at naar den ærede Ordfører